

Dansk Europamission

Nr. 2 · Marts-april 2007
39. årgang

Hjælp til forfulgte - Evangeliet til alle...

Hjælp de
forfulgte kristne
på Afrikas Horn

Læs om forholdene
på side 2

Dansk Europamission
Postboks 60, 2880 Bagsværd
Tlf. 4444 1313 · Fax 4444 1300
E-mail: daneu@daneu.dk
Hjemmeside: www.daneu.dk

Gavegiro-konto 808 2200
Bankkonto 3140-0008082200
Danske Bank

Dansk Europamission er en fælleskirkelig organisation med medarbejdere fra og partnerskabsprojekter i evangelisk-lutherske, romersk-katolske og ortodokse kirker samt forskellige frikirker, deriblandt baptist- og pinsekirker.

Formand for bestyrelsen:
Pastor Bent Honoré

Formand for repræsentantskabet:
Sognepræst Henning Astrup

Generalsekretær:
Pastor Henrik Ertner Rasmussen

Ansv. redaktør: Henrik Ertner Rasmussen
Redaktør: Henrik Due Jensen
Forsidefoto: Benjamin Bach
Layout: Lilian Jørgensen
www.himmelblaa.dk
Tryk: AKA-Print A/S
ISSN nr.: 0903 3548
Oplag: 9.700

“Dansk Europamission” tilsendes gratis

Vore rejsesekretærer kommer gerne forbi.
Kontakt venligst:

Henrik Due Jensen, Vallensbæk
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: hdj@daneu.dk

Nete Ertner Rasmussen, Bagsværd
Tlf.: 4444 2040. Fax: 4444 1300
E-mail: ertner@mailme.dk

Henrik Ertner Rasmussen, Bagsværd
Tlf.: 4444 1313 (kontor), 4444 2040 (priv.)
Fax: 4444 1300
E-mail: her@daneu.dk

Poul Thomsen, Gatten, pr. Farsø
Tlf.: 9866 3035. Fax: 9866 3536
E-mail: saronsslette@mail.dk

Benjamin Bach, Gladsaxe
Tlf.: 4444 1313. Fax: 4444 1300
E-mail: benjamin@daneu.dk

AF GENERALSEKRETÆR,
PASTOR HENRIK ERTNER RASMUSSEN

Afrikas Horn – en tragedie

Afrikas Horn kalder man sædvanligvis landene Eritrea, Etiopien, Djibouti og Somalia, og somme tider regnes også det sydlige Sudan med. Etiopien og Eritrea har i to årtusinder haft en betydelig kristen befolkning, men i de andre lande har kristendommen først vundet indpas i løbet af de sidste 150 år.

Somalia har stadig kristne

Somalia har haft en forsvindende lille kristen befolkning, og den er i de sidste ti år svundet ind til næsten ingenting. Krig og forfølgelse har gjort det af med det meste af det organiserede menighedsliv, men der findes stadig kristne i landet, og de har stor brug for hjælp. Der er stammer, som i nogen tid har været udsat for kristen påvirkning, og der er brug for al den støtte, missionsarbejdet blandt dem kan få.

Eritreas kristne under streng kontrol

Eritreas befolkning er for ca. halvdelen vedkommende kristne, mens den anden halvdel er muslimer. Men landets enevældige hersker, Isaias Afewerki, er ideologisk set nærmest kommunist, og hans metoder over for alt, hvad der ikke er af staten, dvs. religiøse og velgørende organisationer, er stalinistiske. Kirken er faktisk under endnu strengere statskontrol, end den var i Sovjetunionen, og vækkelsesfolk i den ortodokse kirke samt frikirkefolk bliver udsat for forfølgelse, fængsling og tortur, blot på grund af deres engagement for evangeliet.

Uhyggelig forfølgelse i Sudan

Sudan har, især i den sydlige del, en

stor kristen befolkning, der dog gennem tyve år har været udsat for noget, der ligner et folkemord fra den sudanesiske regerings side. Den sudanesiske regering sidder i Khartoum, og den er hovedsageligt etnisk arabisk og religiøst islamisk. De store olieforekomster i det sydlige Sudan vil denne regering selvfølgelig gerne udnytte, men befolkningen i denne del af landet har generelt ikke følt, at den fik nogen andel i de rigdomme, som olien giver. Efter at der nu er blevet undertegnet en fredsaftale, er forholdene langsomt begyndt at blive bedre for de kristne, men der er lang vej endnu, før man kan sige, at Sydsudan er kommet på fode igen. Som led i fredsaftalen er man fra Syd og Nord blevet enige om, at der skal holdes folkeafstemning om, hvorvidt landet skal forblive en enhed, eller om Sydsudan skal blive selvstændigt. Der er reel risiko for, at regeringen i Nord vil sørge for, at der ikke bliver noget selvstændigt Sydsudan, og derfor er det vigtigt at styrke Sydsudan nu. Freden betyder måske kun et ophold i de uhyggelige forfølgelser, som de kristne i Sydsudan har været udsat for.

AIDS – en stor udrydder i Sydsudan

Et af de alvorligste problemer, som de kristne i Sydsudan kæmper med i øjeblikket, er AIDS, som jo også er resten af Afrikas svøbe. Men de har set, at kirken sammen med regeringen i Uganda faktisk har formået at bremse udbredelsen af AIDS, og kirken i Sydsudan vil nu forsøge at bruge de samme metoder, som man har haft succes med i Uganda. Hvis ikke der gøres noget nu, vil kirken

Indhold

simpelt hen dø ud i Sydsudan. Mange er smittede, og mange børn risikerer at se deres forældre dø i en ung alder.

Biskop Alapayo Kuctiel fra Rumbek har for ca. ti år siden, mens han endnu var præst, fået lidt hjælp fra Dansk Europamission. Han fik penge til to okser og en plov samt lidt såsæd, og siden har han kunnet brødføde sig selv og familien. Menigheden havde ikke meget, de kunne dele med deres præst på grund af den fortvivlende situation, som nu langsomt er på vej til det bedre. Nu beder biskop Alapayo om hjælp igen. Med en bevilling fra Dansk Missionsråds Udviklingsafdelings DANIDA-midler kan han og hans medarbejdere nu gå i gang med at gøre folk i hele Rumbek stift opmærksomme på, hvordan de kan undgå at blive smittet og at smitte andre med HIV/AIDS. Mange liv kan på den måde reddes. Da DANIDA-midlerne kun dækker en del af projektet, er der også brug for en konstant håndsrækning fra Dansk Europamissions venner til dette arbejde.

Der er allerede nogle, som har givet penge til at hjælpe forfulgte kristne i Eritrea, så vi beder frimodigt om hjælp til vort arbejde på hele Afrikas Horn. Der er brug for ethvert lille tegn på, at vi står sammen med vore forfulgte brødre og søstre der. Det gør en forskel!

Af Henrik Ertner Rasmussen

Afrikas Horn – en tragedie

Af Henrik Ertner Rasmussen ... side 2

Mødet på broen med en tidligere nordkoreansk fange

Opholdet som fange i Nordkorea havde vansiret hendes udseende så forfærdeligt, at selv hendes egen mor ikke kunne kende hende ... side 4

Dansk Europamission hjælper 324 fattige børn til skolegang

... side 6

Rebecca og Sonia

To unge piger gik på arbejde hos en velstående familie den 13. januar 2007 i Pakistan. Det blev den værste dag i deres liv... side 8

2028 underskrifter til Nordkorea

... side 10

Rumænsk religionslov kaldes den mest restriktive i Europa...

... side 12

Nye i bestyrelsen

Stærke missions- og mediekompetancer hos vore to nye bestyrelsesmedlemmer... side 14

En lille historie fra Svetly Put i Kirgisistan

Katja blev slået, når babyen græd. Men hun er nu i sikkerhed på krisecenteret Svetly Put... side 16

Hjælp de forfulgte kristne på Afrikas Horn

Et billede fra Sudan. Her oplever de kristne stor forfølgelse. Dansk Europamission vil nu gradvist hjælpe de forfulgte kristne i landene inden for Afrikas Horn. I skrivende stund er vor udsendte medarbejder, Benjamin Bach, i Sudan, hvor mange mennesker har mistet livet på grund af AIDS. Kirken kan ikke sidde denne forfærdelige situation overhørig, og derfor ser vi det som vor opgave at vise Kristi kærlighed netop i denne håbløse situation. Mange mennesker lever i uvidenhed, og derfor fortsætter spredningen. Men ved oplysning kan vi være med til at gøre vort for at sætte en stopper for, at flere mennesker ender deres liv på den tragiske måde. Må Gud være os nådig med dette arbejde.

Opholdet som fange i Nordkorea havde vansiret hendes udseende så forfærdeligt, at selv hendes egen mor ikke kunne kende hende...

Endnu et år er gået, og vi i Helping Hands Korea (HHK) har god grund til fortsat at være taknemmelige for vores samarbejde med Dansk Europamission, som gør det muligt for os at nå ud til en bred vifte af nordkoreanere i nød. 2006 blev kendetegnet af to mørke begivenheder, som gjorde livet endnu vanskeligere for nordkoreanere. Det krigeriske regime i Pyongyang besluttede at teste en raket samt et atomsprænghoved i løbet af året. Det internationale samfund blev rystet over dette hensynsløse skridt, og nogle lande indefros al humanitær hjælp til Nordkorea. Den forværrede fødevaresituation fik flere nordkoreanere til at krydse floderne Tumen og Yalu til det kinesiske ingenmandsland. Nogle gange er det bedst at give flygtningene husly, andre gange er de i så alvorlig nød, at vi påtager os redningsaktioner for at yde beskyttelse, især til dem, som er i svækket tilstand og/eller dem, som står over for livstruende forfølgelse som følge af enten deres tro eller som følge af, at de flere gange tidligere har forsøgt at flygte, men er blevet taget til fange. Nedenfor følger en sand historie, som den er fortalt af flygtningens moder, en hengiven kristen. Et kort sammendrag af den lykkelige slutning på denne hårrejsende historie følger efter moderens beretning.

Tårer for min stakkels datter

Jeg fødte tre sønner og seks døtre i Nordkorea. Alle mine sønner døde i Nordkorea enten som følge af syg-

dom eller som følge af ulykker på forskellige steder og tidspunkter. Min mand var fabriksarbejder, og jeg var en beskeden kontomedarbejder på regeringskontoret. Vi to var de første, som kom til Sydkorea sammen med fire af vore døtre for adskillige år siden.

Vores yngste datter, Myong-hee (et dæknavn), blev født i den sydlige provins Hamkyong i Nordkorea i slutningen af 1960'erne. Efter endt studentereksamen i vores hjemby blev hun landarbejder på en statslig grøntsagsfarm.

Flugt til Kina

Desillusioneret af den nordkoreaniske regering flygtede hun i første omgang til Kina i efteråret 1998 sammen med en af sine søstre, men

blev arresteret af det kinesiske politi og sendt tilbage i november 2002. Hun blev idømt tre års fængsel for at være flygtet til Kina. Hun blev løsladt i september 2005 efter amnesti. Som følge af det nedværdigende fængselsophold var hun mere desillusioneret end nogensinde over det nordkoreaniske system og flygtede for anden gang til Kina i januar 2006 og har siden da levet skjult i Kina.

Ukendelig

Da jeg tog til Kina fra Sydkorea for at møde hende i januar 2006, havde vi aftalt at mødes på en bro i en lille kinesisk by. *Opholdet som fange i Nordkorea havde vansiret hendes udseende så forfærdeligt, at bogstavelig talt hele hendes krop var svulmet slemt op. Jeg gik faktisk forbi*

en tidligere nordkoreansk fange

bende to gange på den bro uden at kunne genkende bende, indtil hun talte til mig, og jeg genkendte hendes stemme! Vi tilbragte otte dage sammen, og det var sjældent, at der ikke blev grædt, når hun fortalte om de rædselsfuldt nedværdigende rutiner, som hun blev udsat for i det nordkoreanske fængsel i Hamhung. Blandt mange andre ting kan nævnes, at hun var stuvet ind i samme værelse som 39 andre kvinder. Hun fortalte, at hun var den eneste af gruppen, som overlevede den fulde fængselsperiode.

Smerterne er der stadig

I dag lider Myong-hee af alvorlig hovedpine, sandsynligvis som følge af erindringen om den rædsel, som er hverdagen for fanger i nordkoreanske fængsler. Hun hjem søges naturligvis også af frygt for at blive arresteret igen i Kina. En foreløbig lægeundersøgelse i Kina har afsløret, at tre ryghvirvler i hendes rygsøjle er knust. For at krydse grænsen ud af Kina i et forsøg på at nå friheden i et tredjeland er det nød-

vendigt at klatre op og ned ad stejle bakker over en længere afstand, hvilket rygskaderne forhindrer min datter i at gøre. Som følge af, at hun tidligere har været i fængsel i Nordkorea for samme sigtelse, vil hun uden tvivl blive henrettet eller i det mindste sendt til en af koncentrationslejrene for resten af sit liv, hvis hun bliver taget til fange af det kinesiske politi og sendt tilbage til Nordkorea endnu en gang. Samtidig har hun brug for øjeblikkelig lægebehandling. *(Slut på moderens vidnesbyrd & bøn til HHK)*

Husly og lægebehandling

Vi modtog denne forpinte moders bøn i maj 2006. Med Dansk Europa-missions økonomiske hjælp koordinerede vi sammen med samarbejdspartnere en flugtrute til hendes truede datter. Uden at afsløre for mange detaljer om redningsaktionen er vi lykkelige over at kunne fortælle, at Myong-hee blev bragt i sikkerhed under en international organisations beskyttelse i juli 2006 og nu befinder sig i et husly og er under læge-

behandling. Datteren blev ikke arresteret af det kinesiske politi, og hun blev ikke udsat for den fysisk smertefulde belastning, det ville være at skulle krydse grænsen ind til et tredjeland med den rygskaade, hun har.

Selvom mor og datter endnu ikke er blevet genforenet i Sydkorea, er datteren ude af fare for at blive taget til fange af nordkoreanske og kinesiske myndigheder, og vi er så taknemmelige over for Herren for denne sejr. Tilbage er kun at have tålmodighed med regeringens bureaukrati. Moderen har været ved HHK's katakomber-bedemøde i Seoul for at udtrykke sin tak for den hastehjælp, som er blevet ydet Myong-hee og har tilsluttet sig os i lovprisning til Gud for datterens redning. (5.2.2007)

*De bedste bilsener og tak i Jesus,
Tim Peters*

Dansk Europamission hjælper 324 fattige børn

Det er nu tredje år i træk, at vi hjælper fattige børn i Pakistan med skoleuddannelse.

Her på kontoret i Bagsværd sidder vi inde med billeder af børn, der kan glæde sig over, at de har fået en unik chance for at komme videre med deres liv og uddannelse. Her følger Adeel og Fuzias tak til Dansk Europamissions venner

Adeel Minhas har oplevet, hvordan vold i hjemmet har gjort livet svært. Men nu har Dansk Europamission sikret ham fortsat skolegang, så han kan få en fremtid.

Mor døde, og far blev voldelig

Mit navn er Adeel Minhas, og jeg går i niende klasse. Jeg er født den 10. februar 1991.

Min mor døde for otte år siden, og min far passer ikke hjemmet. Vi er tre brødre og fire søstre.

Efter min mors død begyndte min far at tage meget narkotika. Han slog os, for at vi skulle gå på arbejde og tjene penge til hans narkotika og cigaretter.

Han sagde altid til mig, at jeg skulle gå ud og stjæle og gøre ting, der var forkerte, blot for at han kunne få penge nok til sin narkotika. Hvis jeg gemte nogle penge til mine yngre søskende, for at de kunne få mad, slog min far altid mig og mine søskende.

Jeg ønskede at fortsætte min skolegang, men på grund af atmosfæren og forholdene derhjemme samt min fars opførsel ophørte jeg med skolegangen og prøvede at finde et arbejde, så jeg og mine søskende i det mindste kunne leve.

Tæt på selvmord

En dag besluttede jeg mig for at begå selvmord på grund af den store byrde, som min familie var. Men

Gud sendte pastor Tahir som en engel til mit liv. Han opmuntrede mig og fortalte mig om Dansk Europamission og opfordrede mig til at bede. To måneder senere mødte jeg også broder Henrik Due.

Jeg blev sendt i skole for at få en uddannelse, og der blev købt bøger og betalt for skoleophold. Desuden fik jeg skoleuniform og papir. Jeg fik job på et hotel om aftenen som rengøringsassistent.

Et helt nyt perspektiv

I dag efter ét år afslutter jeg skolen med 10. klasse og vil være i stand til at få et rart og godt job og hjælpe mine søskende til at få en god fremtid.

Jeg vil aldrig glemme Dansk Europamissions venners kærlighed, venlighed og barmhjertighed i mit liv.

Jeg beder dagligt for Dansk Europamission og de mennesker, som hjælper mig med at få en uddannelse og en god fremtid og et godt job meget snart. Må Gud åbne sin himmel og velsigne jer alle.

Her ses Mishal. Hun er også et af de 324 børn og går i første klasse.

til skolegang

Pigen Fuzia

Mit navn er Fuzia Rustam, og jeg går i niende klasse. Jeg er født den 24. juli 1990.

Det er en stor mulighed, jeg har fået, at skrive dette brev til de mennesker, som hjælper mig, og som har rakt mig deres barmhjertige hænder i tre år, så at jeg kunne få denne uddannelse. I dag er jeg i stand til at få en lys og god fremtid meget snart - om kun et år.

Mine forældre laver mursten

Mine forældre laver mursten. Deres indtjening er meget lille. Vi kan dårligt nok købe mad og tøj. Udover det er mine forældre altid i gæld. Arbejdet med at lave mursten er sæsonarbejde. I regntiden stopper arbejdet, og mine forældre er nødt til at låne penge fra fabriksejerne. Ugelønningerne er så lave, at der slet ikke er mulighed for at betale lånte penge tilbage.

Jeg ønsker at ændre min families skæbne ved at få en uddannelse. Men det er fuldstændig umuligt på grund af den førømtalte situation. Men Gud kender alle ting, og Han sendte hjælp. Efter nogen tid kom

pastor Tahir og søster Saima til vort hjem og sendte mig på Skt. Marys College og hjalp mig at komme ind på en skole, hvor der var bøger til rådighed, hvor skolepengene var betalt, hvor der var skoleuniform og papir, og de hjalp mig med at få en uddannelse. De vil hjælpe mig til at få et bedre job bagefter, så at min families fremtid bliver ændret.

Fozia vil hjælpe sin familie ud af slaveriet

I dag går jeg i niende klasse, og om et år vil jeg have afsluttet min uddannelse og påbegyndt et arbejde som skolelærer. Jeg vil være i stand til at tage min familie ud af deres slaveri.

Endnu en gang: Jeg er meget taknemmelig over for dem, som kom og besluttede, at de ville hjælpe mig med at få en uddannelse. I dag beder jeg og min familie for de mennesker, der hjalp mig med at få en læreruddannelse og til at blive en god borger.

Tag imod min tak. Mine forældre og jeg kan ikke glemme Dansk Europamission.

Fuzia er dybt taknemmelig over at kunne gå i skole. Hun vil være skolelærer og hjælpe sine forældre ud af slaveriet.

**Tak til alle, der har gjort dette muligt.
En stor tak skal også gives til Jubilæumsfonden, der for andet år i træk
har hjulpet Dansk Europamission med støtte til skoleprojektet.
Når det er sagt, er der stadig et enormt behov for støtte.
Og derfor vil vi værdsætte ethvert beløb,
De kan afsætte til børnene i Pakistan.**

Rebecca og Sonia

To unge piger gik på arbejde hos en velstående familie den 13. januar 2007 i Pakistan.

Det blev den værste dag i deres liv

Det var kl. 11.45 om formiddagen den 13. januar 2007. Rebecca og Sonias far kom til Den apostolske Kirke sammen med fem andre personer fra landsbyen Duleams. Jeg åbnede døren og spurgte: "Hvem er I?". De sagde, at de gerne ville møde pastor Tahir, og jeg svarede, at jeg var pastor Tahir.

Så begyndte hr. Maqbool Masih at græde foran vores hoveddør. Jeg spurgte ham, hvad der var sket. De andre, som var med ham, fortalte, at omkring fem personer, som ikke var kristne, havde voldtaget hans to døtre, og de var meget fattige. Hans hustru kunne ikke magte at se sine døtre i denne situation.

Jeg rejste med mit team til landsbyen Duleams, og da vi gik ind i fade-

rens hjem, kunne vi se, at her forsøgte mange at styre disse to døtre, men pigerne var så skræmte over, hvad der var sket, at de, når en mand eller en dreng stillede sig foran dem, råbte ad dem og begyndte at skjule sig.

Da jeg gik ind i værelset, fortalte jeg dem, at jeg var præst og kom for at opmuntre dem og hjælpe dem og give dem Kristi kærlighed, men i begyndelsen råbte disse søstre også ad mig. Da de andre kvinder fortalte dem om mig, og hvorfor jeg kom, holdt det op. Efter nogen tid tillod disse piger, at jeg talte med dem, og de fortalte mig følgende om deres oplevelser:

"Vi var i huset hos vores frue for at gøre rent og vaske, da hun fortalte

os, at hun skulle til markedet, og at hendes søn sov. Når han vågnede, skulle vi lave morgenmad til ham. Hun tog af sted, og vi fortsatte med at vaske og gøre rent. Da drengen vågnede, vaskede min søster og jeg gulvet, og drengen kom ned og råbte til os begge, at vi skulle komme og gøre hans værelse rent først. Da vi gik op til hans værelse og bankede på, så vi hans fire venner. De var i hans værelse og spillede en CD og begyndte at danse. Da vi kom ind i værelset og spurgte om lov til at gøre rent, sagde han: "Kom ind og gør rent og støv af." Min søster (Sonia) bad dem venligst om at forlade værelset i blot et kvarter, derefter kunne de så få værelset igen. Vi begyndte at gøre hans værelse rent, men vi vidste ikke, at vore liv herefter ville være forandret, og at vi ville blive voldtaget.

Endnu en syskole startes og bringer dermed håb til unge piger i en ellers meget håbløs situation.

Pludselig kom sønnen og hans venner ind i værelset og begyndte at røre ved os og sagde, at de ville bruge os til seksuel fornøjelse. Men vi afviste dem og prøvede at løbe væk fra stedet, men hans venner fangede os og bandt vore hænder og begyndte at slå os. Vi begyndte at råbe, og de kneblede os for munden og rev vort tøj af og begyndte at voldtage os. Ikke bare voldtog de os, men de slog os med stokke, og efter seks timer, da hans mor kom tilbage, hørte hun stemmerne og kom op, hvor sønnen og hans venner voldtog og slog os.

Hun sagde til sønnen, at han skulle forsvinde. Vi tænkte, at May, vores frue, ville hjælpe os, men hun sagde til os: "I er nogle luddere. Skammer I jer ikke over at gøre disse ting mod min søn og hans venner." Hun slog os i ansigtet og bød os forsvinde, da hun ellers ville ringe til politiet og fortælle dem, at vi havde prøvet på at have sex med hendes søn og hans venner.

Vi besluttede at gå direkte til politistationen, og vi fortalte vores frue, at vi ville gå til politiet, og at vi ville løbe væk derfra. Men drengene kom hen imod os og begyndte igen at slå os voldsomt, og de blev ved med at sige: "Hvis I går til politiet eller fortæller det til nogen, så må I forstå, at I vil dø."

Men da min søster sagde, at vi ville gå, begyndte de at slå os voldsomt med kæppe, indtil vi blev bevidstløse. Da vi igen åbnede øjnene, var vi i dette lokale og var bange for at se enhver mand."

Da jeg kom ud af lokalet, så jeg deres far og mor. Jeg så, hvordan de sørgede og græd, men der var ingen til stede, som kunne hjælpe dem.

En gruppe glade piger foran de mange symaskiner, som nu vil give dem en chance for at få skabt en bedre tilværelse.

Desværre er Rebecca og Sonias historie ikke et enkeltstående tilfælde. Sagen er, at hvert andet minut voldtages en kvinde, og hver 8. time finder der en gruppevoldtægt sted, i Pakistan.

En kristen menneskerettighedsforkæmper har sagt: "De kristne er de nemmeste mål i Pakistan, fordi de er fattige, de kan ikke opløfte deres stemmer, og de har ingen chance for at vinde en retssag". Det var netop, hvad der skete med disse to piger. De kunne ikke råbe om hjælp, for der var ingen, der ville høre deres røst. Spørgsmålet er, om ikke Gud græd, da Han så ned på sin skabning denne dag og var vidne til, hvordan disse ondsindede drenge forbrød sig mod Rebecca og Sonia?

Dansk Europamission har betalt for Rebecca og Sonias hospitalsophold. Vi vil meget snart iværksætte en syskole i deres landsby, så de og andre unge piger kan komme væk fra dem, der vil udnytte fattige pigers svage position i samfundet.

Vores samarbejdsparter, Tabir Saleem, talte for nylig med pressesekretæren for Pakistans statsminister, Javid Akbtaer. Han udtrykte stor glæde over det arbejde, som Dansk Europamission udfører blandt de fattige kristne i landet.

Dansk Europamission er i gang med at forandre tilværelsen for mange kristne i Pakistan. Mere end 800 udsatte piger har fået adgang til en syuddannelse, som giver dem en chance for at bringe sig selv og deres familie ud af fattigdommens ubarmhjertige klør.

*Tak til enhver, der er med os i denne vigtige opgave.
(Redaktionen)*

2028 underskrifter til Nordkorea

Naturfænomener:

I skrivende stund sidder jeg i Heathrow, London, og har udsigt til en lang aften alene, da England er ramt af en storm, som har lammet tog, biler og flytrafik midlertidigt.

Det er lidt mærkeligt at tænke på, at et naturfænomen som en storm kan sætte et samfund i stå, i hvert fald til en vis grad. Storme er noget udefra kommende, som går ind og påvirker menneskers dagligdag. For de fleste betyder det forsinkelser og gener, som man kan gennemleve, men for enkelte, som eksempelvis de to, der til formiddags blev ramt af et væltende træ, betyder det, at livet kommer til en brat afslutning.

I Nordkorea er det ikke naturfænomener, som er skyld i den frygtelige virkelighed, mange kristne befinder sig i, men den er en naturlig konsekvens af, at samfundets ledelse ikke har taget hensyn til menneskerettighederne og fordelingen af goder, da de fik overdraget, eller rettere tiltog sig, kontrollen over landet.

Underskriftsindsamling

Dansk Europamission begyndte en underskriftsindsamling i sommeren 2006, som havde til formål at fokusere på fangelejrene i Nordkorea, hvor fangerne - i særdeleshed de kristne - behandles uacceptabelt. Vi ønskede at gøre opmærksom på nødvendigheden af bøn for Nordkorea og har derfor også lanceret nogle små kors, lavet af nordkoreanske flygtninge, som er bosat under jorden et sted i Kina, som I, kære læsere, har kunnet erhverve jer for at have noget, som kan synliggøre nøden i landet og måske være en hjælp i forbønnen.

Denne underskriftsindsamling nåede sit klimaks i dag, 17. januar 2007, hvor jeg sammen med præsten og lederen af Christian Solidarity Worldwide (CSW), Stuart Windsor, og Stephen Crabb, MP, som er medlem af "House of Commons," tog ind på den nordkoreanske ambassade i London. Før vi bankede på døren, så vi to personer stå i døråbningen. Men da vi kom, gik de indenfor. Vi ringede på og bankede på døren. Vi råbte ind ad de åbne vinduer, at vi havde nogle underskrifter til dem, som vi gerne ville give dem, for at gøre dem opmærksom på visse brud på menneskerettighederne i deres land. Men de besvarede ikke vores henvendelse, så jeg antager, at de ikke ville se os eller have vores underskrifter.

Hvad nu?

Stuart Windsor vil nu sende vores 2028 underskrifter til den nordkoreanske ambassade. Hvad der derefter vil ske, ved vi ikke. Sandsynligvis vil de aldrig modtage pakken, eller de vil modtage den og destruere den. Men nu får de i hvert fald at vide, at vi ikke finder os i, at de kristne forfølges i Nordkorea. Vi protesterer, og vi beder for vore brødre og søstre i Nordkorea.

I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at CSW 14. januar i Seoul har udråbt kalenderåret 2007 til at være det år, hvor alle kristne samler deres forbøn omkring Nordkorea og oversvømmer vor Gud faders trone med vore råb om, at nu har Hans folk lidt længe nok – nu skal vores brødre og søstre sættes fri, i Jesu navn!

Kære læser, tak, om også du vil være med til at bede for din lidende bror og søster i Nordkorea. De har ingen rettigheder som kristne, og de udsættes for alvorlige krænkelser, fordi de bekender Jesus som Herre. Bed om, at Gud griber ind på netop den måde, Han finder bedst. Bed om, at det må ske snart.

Amen!

Stuart Windsor (CSW),
Midt: Stephen Crabb (MP),
Th: Benjamin Bach (DEM).

Vi står foran, hvad der ligner en privat bolig –
dette er den nordkoreanske ambassade
i London.

Rumænsk religionslov kaldes den mest restriktive i Europa

Det nye EU-medlemsland Rumænien har den mest restriktive religionslov i Europa, siger en gruppe, som overvåger religionsfriheden, og den bemærker samtidig, at loven blev presset igennem få dage, før det tidligere kommunistiske land tilsluttede sig den Europæiske Union.

Et groft angreb på religionsfriheden

“Bekendtgørelsen af denne lov ... er et groft angreb på religionsfriheden og på basale rettigheder og viser, at man kun har fjernet sig lidt, om overhovedet noget, fra de tidligere kommunistiske regimer,” sagde lederen af det i Washington DC hjemmehørende Institut for Religion og offentlige Retningslinjer (Institute on Religion and Public Policy), Joseph K. Grieboski.

Loven om religionsfrihed og ordningen af Gudsdyrkelse (the Law on Religious Freedom and the General Regime of Religious Cults) blev underskrevet af den rumænske præsident Traian Basescu den 27. december, selv om det blev henstillet til ham ikke at gøre det.

“Præsident Basescu og det rumænske parlament har nu sikret Rumæniens religionslov tilnavnet ‘den værste religionslov i Europa’,” citerede man Grieboski for at sige på instituttets hjemmeside: www.religionandpolicy.org/index.php

“Det er en meget kritisk tid for religionsfriheden i Rumænien,” fortalte lederen af Evangelisk Alliance, pastor Paul Negrut, den 31. januar til Forum 18 News Service, som er hjemmehørende i Norge.

12 år for at blive anerkendt

Den nye lov foreskriver, at man kun anerkender grupper, som har et medlemskab på 0,1 procent af befolkningen eller ca. 23.000 mennesker. Den tidligere lov anerkendte kun 18 religiøse grupper, hvoraf 1/4 ikke ville nå denne grænse. Loven siger videre, at en religiøs gruppe skal have eksisteret uafbrudt i 12 år i landet, før den kan anerkendes.

Den rumænske avis Evenimentul Zilei havde den 5. januar den kommentar, at loven krænker udtryksfriheden og favoriserer Den rumænske ortodokse Kirke. I henhold til landets folketælling i 2002 er omkring 87 procent af rumænerne medlemmer af Den rumænske ortodokse Kirke. Den næststørste trosretning er Den romersk-katolske Kirke, som tegner sig for omkring fem procent.

I et brev til Basescu i december lagde Institutet for religion og almenhedens Interesser pres på ham for at få ham til at afstå fra at underskrive loven, som “ville repræsentere et alvorligt tilbageslag for religionsfrihed

i Rumænien. Lovgivningen strider imod normer sat af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), Den europæiske Union, Europarådet og FN, da den tydeligt diskriminerer imod religiøse mindretal”. Underskrivere af brevet omfatter medlemmer af OSCE, FN’s særlige referent om religions- eller trosfrihed, Asma Jahangir, og USA’s ambassadør i Rumænien, Nicholas Taubman.

Den 12. januar sagde den rumænske organisation Solidaritet for Samvittighedsfrihed, at den ville appellere dommen til Den europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg.

Men Daniel Ciobotea, Den romerske ortodokse Kirkes metropolit i Moldavien og Bucovina, som repræsenterede kirken under forhandlinger om lovforslaget, sagde i en erklæring den 7. januar, at loven “giver en juridisk ramme, som er meget imødekommende over for religionsfrihed”.

(Kilde: Ecumenical News International)

STØT DANSK EUROPAMMISSION GENNEM LANDSLOTTERIET FOR YDRE MISSION! SÆLG LODSEDLER TIL DEM, DU KENDER

**LANDSLOTTERI
FOR
YDRE
MISSION**

Kirkens hjælp til mennesker

Ydre mission er at sende missionærer til Føls. Afrika, Asien eller Østeuropa. Missionærerne fortæller om Kristus og hjælper mennesker med mad, uddannelse, medicin og pleje. Arbejdet drives for frivillige gaver.

Vi arbejder sammen med selvstændige kirker som beder os om hjælp. Du kan hjælpe ved at købe denne lodseddel!

20,-
Lodseddel for 221.945,- kr. inkl. afgift

HJÆLP OS!
Mel Tan fra Phnom Penh i Camboda er et af mange millioner børn i verdens fattigste lande, som hver dag trænger til vores hjælp og omsorg. Køb YM lodsedlen og hjælp os med at bringe hjælp.

Tak for din støtte!

Skub og se straks om du har nummer

Landslotteri for Ydre Mission 2007

Lodsedlen er trykt i 85.000 eksemplarer i henhold til den af Haderslev Politi meddelte tilladelse af 15. dec. 2006, og sælges offentligt i perioden 15. marts - 15. maj 2007.

Gevinsterne er forhåndstruktet. Gevinster kan ikke ombyttes til penge eller andre værdier. Gevinster rekvireres på landslotteriets adresse: Ydre Missions Hus, Nørregade 14, 6070 Christiansfeld, inden 1. juli 2007. Uafhængede gevinster tilfalder landslotteriet. Regnskabet revideres af statsautoriseret revisor og offentliggøres på www.dmr.org og er endvidere fremlagt på landslotteriets adresse 1. - 10. oktober 2007.

Følgende organisationer deltager i landslotteriet:

Apostolsk Kirke • Baptistkirken i Danmark • Brødremenighedens Danske Mission • Danmission • Dansk Kherwara-Mission • Dansk Europamission • Den Danske Israelsmission • Leve Børnene - Vivanet. dk • Luthersk Missionsforening • MAF Danmark • Metodistkirken • Spedalskhedsmissionen • Sudanmissionen • Wycliffe-sprog, kultur, bibel • Åbne Døre

Gevinsten får du ved at sende din lodseddel til:

Ydre Missions Hus, Nørregade 14, 6070 Christiansfeld, inden den 1. juli 2007.

Gevinstliste 2007:

- 1 gavekort à 50.000 kr.
- 2 gavekort til Unitas Rejser à 12.500 kr.
- 1 gavekort til Merlin à 10.000 kr.
- 4 gavekort til Intersport à 500 kr.
- 200 gavekort til BR à 200 kr.
- 300 gavekort til Jysk à 200 kr.
- 100 gavekort til BogSide à 200 kr.

I alt 608 gevinster.
Værdi: 207.000,- kr. + afgift 14.945,- kr.
= I alt 221.945 kr.

Sammen med andre missionselskaber deltager Dansk Europamission i Landslotteriet for Ydre Mission og får hjælp til sit arbejde igennem dette.

Tak, om du vil sætte et par timer af til at få solgt nogle lodsedler. De kan rekvireres fra vort kontor.

NYE I BESTYRELSEN

Stærke missions- og mediekompetancer hos vore to nye bestyrelsesmedlemmer

Sognepræst Olafur Felix Olafsson, Melby, og filmproducer Tiana Cu-Unjieng, København, er indtrådt i Dansk Europamissions bestyrelse fra henholdsvis 2006 og 2007. Vi har dermed fået en teolog mere i

bestyrelsen, oven i købet én med solid viden om og erfaring i missionsarbejde, samt en mediekyndig person, hvilket er vigtigt i en tid, hvor evangeliets udbredelse i stadig stigende omfang er afhængigt

af massemedier, og hvor vi som organisation altid har behov for at blive bedre til at kommunikere med offentligheden via medierne.

Olafur Felix Olafsson er født i Etiopien som søn af et islandsk missionsnærpar. Han har sin teologiske uddannelse fra Norge, er dansk gift med Karen, der er sygeplejerske, og rejste med sin familie i 1985 ud som missionær til Mellemøsten. Herefter tilbragte han en årrække som sognepræst i Hirtshals, hvor han stod bag mange fine initiativer, og er nu sognepræst i Melby ved Frederiksværk. Han har altid været interesseret i det arbejde, som Dansk Europamission gør, og det er en stor glæde for os, at Olafur har sagt ja til at være med.

Tiana Cu-Unjieng er, som navnet antyder, ikke af almindelig dansk afstamning. Tiana er fra Filippiner-

Filmproducer Tiana Cu-Unjieng

Sognepræst Olafur Felix Olafsson

Usbekisk præst risikerer 20 års fængsel

Forfølges, fordi muslimer er blevet kristne i hans kirke

Rets sagen mod pinsepræsten Dmitry Shestakov i Usbekistan kan være nært forestående, ifølge en rapport af 8. februar fra nyhedstjenesten Forum 18 News. Han risikerer op til 20 års fængsel, hvis han findes skyldig. Han vil kunne få yderligere følgestraffe for anklager for at have opildnet til had mellem religioner, at lede en "illegal" religiøs organisation og at have distribueret religiøst ekstremistiske båndoptagelser. Anklagemyndigheden i byen Andijon har færdiggjort anklageskriftet mod

pastor Shestakov, men har nægtet at besvare spørgsmål fra Forum 18. En af hans "forbrydelser" synes at være, at han har udgivet en bog, hvor Jesus kaldes "den største profet af alle," hvilket opfattes som en provokation, da flertallet i landet er muslimer. Andijon er hovedbyen i Ferghana-dalen, hvor islamismen trives.

Mange af tiltalepunkterne, som Forum 18 har haft adgang til, er et for svar for den usbekiske regerings

politik og et angreb på "religiøse/politiske ekstremistiske organisationer, som under dække af at imødekomme religiøse behov er begyndt at stræbe efter magtovertagelse." Herunder nævnes i flæng islamiske grupper og "karismatiske kristne og/eller pinsevenner." Disse skulle angiveligt ønske henvoldsvis at promovere "den sande islam" og at gøre personer til "zombier." Myn-dighedernes forfølgelse af pastor Shestakov synes at være begyndt som reaktion på, at nogle etniske

ne, men har boet i Danmark, fra hun var 10 år. Hun har taget sin studentereksamen i Danmark og sin medieuddannelse i England. Hun er fra en familie, der tilhører en af de mange evangeliske kirker af karismatisk tilsnit i Filippinerne. Hun er stærkt engageret i sin kirke, International Pentecostal Church, i København, og hun har produceret flere film, bl.a. om mindretal og forfulgte grupper.

Vi har dermed fået to nye, velkvalificerede medlemmer af bestyrelsen. Vi ønsker dem velkommen i arbejdet og anbefaler dem til vore venners tillid.

Henrik Ertner Rasmussen

usbekere er blevet kristne. Det skal nævnes, at uregistreret religiøs aktivitet, selv et privat bedemøde, betragtes som kriminelt og omfattes af straffeloven i Usbekistan, og mange kirker, som forsøger at blive registreret, bliver afvist af myndighederne.

*(F18News/
Dansk Europamission)*

MØDER I MARTS OG APRIL

V/ Henrik Ertner Rasmussen

Søndag den 11. marts kl. 14.00

Vigerslev Kirke, Lykkebovej 1
2500 Valby

Arabisk gudstjeneste

Onsdag den 14. marts kl. 19.30

Fårevejle Missionshus, Kalundborgvej 29
4540 Fårevejle

Emne: Forsoning

Fredag den 16. marts kl. 10-15

Københavns KulturCenter, Drejervej 11-21
2400 København NV

SAT-7 Nordens årsmøde

NB! Tilmelding nødvendig

Søndag den 15. april kl. 14.00

(Se søndag den 11. marts)

V/ Poul Thomsen

Årsmøde for Sarons Slettes Missions- og Nødhjælpscenter

Lørdag den 21. april 2007

kl. 13.00 (Generalforsamling)

kl. 15.00 (Kaffe)

Alle er velkomne

Vil du hjælpe med pakning af nødhjælpsforsyninger?

Alle – erfarne som uerfarne – er hjerteligt velkomne til at deltage i sortering og pakning af nødhjælpsforsyninger i uge 12, den 19.-23. marts 2007 og igen i uge 16, den 16.-20. april 2007, i Gatten, Himmerland.

Yderligere information fås hos Poul & Elsie Thomsen på tlf. 98 66 30 35.

En lille historie fra Svetly Put i Kirgisistan

Katja blev slået, når babyen græd.

Men hun er nu i sikkerhed på krisecenteret Svetly Put

De ringede fra kommunen og spurgte, om de kunne tage imod en ti år gammel pige. En mand havde ringet til dem og fortalt, at en lille pige ikke gik i skole, og at hun arbejdede hos en familie. Det viste sig, at Katjas mor og storesøster bor hos et ældre kirgisisk ægtepar ved Issyk Kul

(den store indsø). Der arbejder de med at gøre alt det huslige arbejde mod at få kost og logi. En dag var Katja blevet borte, og moderen fik besked om, at hun var flyttet til ægteparrets datter i Bishkek. Det, hun måske havde en anelse om, var, at Katja var blevet hentet dertil for at være barnepige for en lille baby. Katja er vældig glad for at komme til Svetly Put. På spørgsmål om, hvor-

dan det var at bo hos "tante", svarede hun ikke i første omgang, hun slog blot blikket ned. Siden kom det frem, at hun blev slået, hver gang babyen græd eller tisede. Det er godt for en 10-årig at slippe for sådant et ansvar og få lov til at gå i skole! Foreløbig har hun ikke noget hjem at rejse tilbage til, fordi hun ikke kan bo hos sin mor. Så kan hun hurtigt blive barnepige igen, for mor er "bare en tjenestepige" og har ikke noget at skulle have sagt.

Målsætning for Svetly Put

- At hjælpe gadebørn og børn, som lever under vanskelige forhold, til en bedre tilværelse i trygge omgivelser
- At yde hjælp til god helse
- At tilbageføre børnene til slægtninge, hvis det er muligt
- At give grundlag for et godt job

Katja oplever nu igen at være barn, efter at Svetly Put krisecenter har taget sig kærligt af hende. Alle disse kære børn, der er ramt af noget, har Gud kær.

